

ת"פ 36242/01/18 - מדינת ישראל נגד דוד סמואל המלבורגר, מרטינה המלבורגר

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 36242-01-18 מדינת ישראל נ' המלבורגר ואח'

בקשה מס' מספר בקשה

בפני כב' השופט אייל אברהמי, נשיא

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים

1. דוד סמואל המלבורגר

2. מרטינה המלבורגר

החלטה

1. נגד הנאשמים, בעל ואישה, שלהם משק בית משותף, הוגש כתב אישום בגין העסקת עובדת זרה מהפיליפינים בעבודות משק בית, שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות על פי סעיף 2 לחוק עובדים זרים תשנ"א-1991 (להלן: החוק).

2. הנאשם מס' 1 הודה בעבירה המיוחסת לו והורשע כאשר נקבע מועד לטיעונים לעונש וגזר דין ליום 18.11.18.

3. ביחס לנאשמת מס' 2, טען ב"כ הנאשמת כי יש לקבל תסקיר של שירות המבחן, כדי שזה יהיה לנגד עיני בית הדין בבואו לבחון את הבקשה לגזור על הנאשמת עונש של עבודות לשירות הציבור ללא הרשעה. לפיכך התבקשתי ע"י ב"כ הנאשמת להפנות את עניינה של הנאשמת 2 לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

4. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה וטען כי אין מקום בעבירות מסוג זה ובנסיבות אלה להטיל עונש ללא הרשעה, ובעניין זה הפנה בין היתר לת"פ 30508-07-13, מ"י נ' בר לב ואחרים. במקרה האחרון בית המשפט המחוזי בירושלים סבר שאין מקום כלל לפנות לשירות המבחן, הואיל ולא היה מקום באותו מקרה "ולו קצה חוט כי יש מקום לשקול ביטול הרשעה...". אף במקרה זה טען כי אין מקום לשקול קביעת עונש ללא הרשעה. בנסיבות אלה מדובר בדחיית הקץ ללא תועלת, תוך הטלת עומס נוסף, שאינו נצרך, על שירות המבחן.

5. ב"כ הנאשמים שב וטען כי יש מקום במקרה זה שלא להרשיע את הנאשמת, תוך שהוא מפנה ל-5 פסקי דין של בית משפט השלום בירושלים, שבהם הוטל עונש ללא הרשעה במקרה מתאים. בכל אופן, ב"כ המאשימה בטיעוניה לפנינו טען כי מתקיימות הנסיבות המופיעות בהלכת תמר כתב של בית המשפט העליון, המצדיקות הימנעות מהרשעה. הנאשמת מס' 2 הינה עולה חדשה מארה"ב, רופאה בשירות הציבורי, שהרשעתה עלולה לפגוע בהתקדמותה המקצועית. בכל אופן, הנאשם 1 היה הדמות הדומיננטית בהעסקת העובדת הזרה. הוא הודה בעבירות המיוחסות לו וקיבל את האחריות על כך. בנסיבות אלה, ובהתחשב בנזק לנאשמים, לא יהיה זה נכון לעמוד על הרשעה כפי שהורה בית המשפט העליון בהלכת תמר כתב הנ"ל.

עמוד 1

הכרעה

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, כולל הדברים שהגישו לאחר הדיון, ובפרט בפסיקה שצירף ב"כ הנאשמים לתגובתו, החלטתי לדחות את הבקשה, לאור פסיקתו הברורה של בית הדין הארצי במקרים מעין אלו.
7. פסק הדין שניתן ע"י בית הדין הארצי לפני כשנה, בתיק ע"פ 3312-09-15, מ"י נ' מרסי זלקינד ומיכאל יוסף זלקינד, ברורה וחד-משמעית, וממנה נגזרת ההלכה.
- אכן רשאי בית המשפט, כאשר מצא שנאשם ביצע את העבירות שיוחסו לו, לחרוג מן הכלל המחייב הרשעה לאחר שהוכחו עובדות כתב האישום, אך זאת במצבים חריגים ומיוחדים, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית לנאשם האינדיווידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של ההרשעה.
8. על הנאשמת להראות שאכן היא נכנסת בגדר המקרים המיוחדים שבהם יש מקום לחרוג מהכלל. עליה להוכיח את שני הגורמים שנבחנו: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומה ושנית - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.
- במקרה דנן לא הוכיחה הנאשמת כי אכן כך הדבר. נהפוך הוא. בטענה בעלמא על כך שקידומה עשוי להיפגע בשל הרשעה מהסוג הזה לא סגי. מדובר בעבירה שאין עמה קלון והוראות התקשי"ר, ככל שעליו סומך ב"כ הנאשמים, אינן מונעות את הקידום הפורמלי בשל הרשעה מסוג זה. בעניין זלקינד הנ"ל ביקש הנאשם להימנע מהרשעתו הואיל והוא היה יו"ר פעיל של דירקטוריון בחברת אלקטרה הציבורית, והרשעתו עלולה היתה לאלצו לפרוש מתפקידו. בית הדין הארצי לעבודה כתב בפסק הדין כי לא ברור אם תהיה פגיעה כזו, ואף אם תהיה פגיעה כזו, אין בכך אותו נזק חריג המצדיק ביטול הרשעה.
- עוד ציין בית הדין הארצי בעניין זלקינד, כי מדובר בעבירות שמרבית מבצעיהן הם אנשים נורמטיביים, ללא עבר פלילי קודם. יחד עם זאת, בשים לב לאופי הכלכלי של העבירה וקלות הביצוע שלה - הרי שככלל היא מחייבת הרשעה וענישה מוחשית. ענישה ללא הרשעה פוגעת באפשרות להשיג את התכלית העומדת בבסיס קביעת העבירות הללו - שנועדה לעקור מן השורש תופעה פסולה של העסקת עובדים זרים ללא היתר.
- את עמדתו זו של בית הדין הארצי לעבודה, שיוויתי לנגד עיניי, ועולה ממנה בבירור כי אין מקום להיעתר לבקשה של ענישה ללא הרשעה בנסיבות שנטענו בפניי.
9. לנוכח מסקנתי כאמור לעיל, אין מקום וצורך להטיל על שירות המבחן, שכידוע הינו עמוס לעיפה, להכין תסקיר בעניינה של הנאשמת 2, כפי שציין בצדק ב"כ המאשימה, תוך שהוא מפנה לפסק הדין בעניין מדינת ישראל נ' ברלב.
10. בנסיבות אלה אין מקום להורות על תסקיר. הבקשה נדחית ללא צו להוצאות.
11. הנאשמת 2 תשיב על כתב האישום בדיון שנקבע ליום 18.11.18.

ניתנה היום, י"ג אב תשע"ח, 25 יולי 2018, בהעדר הצדדים.